

Біль Світу

Кожен з нас мав свої страждання,
І має, й буде те все мати,
І біль в воланнях й без волання,
Який ми всі в Світ весь зливать

Доводиться, і весь той біль в нас
Зростає тільки, хоч й не наш.
І те все є давно, й весь час,
В тім в нас найважча з всіх поклаж!

Лиш ті, хто все те усвідомлять,
Що горя й болю в нас нема
Чужого, й бути не може, вловлять
Найголовнішу суть. Й п'ятьма,

В життях земних всіх і в надземних
Той біль чужий як свій візьмем,
З тим й рятувать вже рідну Землю
Й біль Світу зменшувать почнем.

Як те в Великім Білім Братстві:
Всі Дочки Бога і Сини,
Що не здались П'ятьмі, й не в рабстві,
Хоч з Них ніхто й не завинив,

Тих всіх, хто честь ще геть не втратив,
Й людське в нім співстраждання є,
Й біль Світу хто ще й сам сприймати
Готовий так, як Бог дає -

Хто й сам хотів би з тим в дорогу
З Богом і з людством, й Світом йти -
Тим Бог Сам дав ще й Агні Йогу,

Так звикли, що про те й не знаєм,
Та і не хочемо ж те знати,
Що потім - з Світу все й приймаєм,
Й з тим значно більше нам страждати

Той біль загальний не єднає,
На жаль, а розділяє нас,
І ми з ним й в нім все більш страждаєм,
І те - і день, і ніч, й весь час!

Що нас в невігластві сповила,
Почне від нас й в нас відступати,
І ми, з страждань і з болю - крила
Почнем в життях всіх набувати,

Почнем допомагати всім Сестрам,
Що в Шамбалі, і всім Братам
Той Світу біль за всіх нас нести,
В життях у всіх і тут, і там.

Весь Біль від Світу й нас сприймають
Як свій, для себе й в себе весь,
І Світ весь, й нас у нім спасають
Тут, на планеті, й нашу ж честь,

Тим всім, хто і самі, як люди,
Будуть у всьому з тим усім,
Як люди світлі, не іуди,
Для них той біль є спільний. В тім,

Як вищий сенс і суть мети.

Микола Іващенко, Київ, 13. 03. 2019 р.